

Tarzíciusz ferences szerzetes által vezetett ikonfestő táborban vettem részt december elején, Beregszászon. A tábor fő témája a Krisztus ikon volt.

Nyíracsádon élek, görög katolikus vagyok. Már gyermekkoromtól mindig nagy csodálattal nézegettem a templomunkban lévő ikonosztázion képeit.

Csensztochovai zárándoklatunk alkalmával gondoltam először az ikonfestésre, ahol az ottani szerzetes atyák vászonra festették a szebbnél szebb ikonokat. Bár tudtam, hogy az ikon eredetileg fára festett kép, mégis az itt látott, vászonra való festés volt az, ami elindított bennem valamit.

Ezután, kb. egy év múlva kisebb csoportban (hárman-négyen) elkezdtük a festegetést. Az ismereteket könyvből merítettük, ami egy idő után kevésnek bizonyult. Előbb-utóbb segítségre szorultunk. Egy kis keresés után így jutottunk el Tarzíciusz testvérhez. Ikonfestő kurzus kezdődik Beregszászon és kezdők is jöhetnek – olvastuk a honlapján.

Kissé félve, nagy izgalommal vártam a tábor kezdetét. Szigorú szerzetes atyát vártam, aki tudatlanságom miatt meg fog engem róni. A félelmem hamar elillant, amikor megláttam a mosolygós, szeretetet sugárzó testvért.

A munkára való ráhangolódás reggel fél hétkor szent misével kezdődött.

Az ikonfestés maga volt a mennyország: Közöttünk volt Jézus. Nem csak testi, hanem lelki szemünk is elmélyedt az isteni titkok szemlélésében. Tarzíciusz testvér sok, számunkra új teológiai tanítással ismertetett meg, így az ikon teológiájával is.

Az ikonfestést az alapoktól kezdtük, vásznat ragasztottunk, alapoztunk, rajzoltunk véstünk, aranyoztunk, ez mind nagyon aprólékos munkát igényel. A vezetőnk nagy türelemmel mutatta meg ezeket, a munkafolyamatokat. Ezután jött maga a festés, alig vártam, hogy elkezdjük. Megismerkedtünk a színekkel, hogyan és mikor vigyük fel a festéket, arc, kéz, ruha, tónusok festése - nem könnyű feladat.

Tarzíciusz testvér aprólékosan mutatta meg az utat, szinte fogta a kezünket, hogy „megszülessen” az Úr Jézus.

A kész ikonok szentelésével zártuk a táborot, ahonnan lelkiekben feltöltődve, technikailag gazdagodva, mégis nehéz szívvel jöttünk el.

Kívánom, hogy minél többen részesüljenek ebben a csodában!

Köszönet mindezekért!

Lőrinczné Julika